

и мѣнотията въ управлението на тежкитѣ транспортни сръдства, отличатъ послѣднитѣ много по надолу отъ Текиръ-Дере и задържатъ пристигането на ешалона на завѣтния брѣгъ почти до разсѣване.* Само на нѣколко лодки случайно се удава да пристигнатъ въ самото устие на Текиръ-Дере. Така разхвърления десантъ можель да поведе къмъ опасни послѣдствия но, за щастие, стражата на турскитѣ постове забѣлѣжила е приближаването на лодкитѣ и понтонитѣ, когато тѣ бѣха се приближили на нѣколко стотини крачки отъ брѣга.** По даденъ сигналъ цѣлятъ свищовски гарнизонъ и артилерията му, въ укрѣпленни позиции, разположени прѣимуществено по хълмоветѣ на града, започватъ сръзцу настѣпающитѣ храбри руси единъ страшенъ и убийственъ огнь. Настанената на зимничкия брѣгъ руска артилерия започва да отговаря усилено на стрѣляющитѣ турци, но до като да имъ отвѣтче вниманието и да ги застави да млъкнѣ натѣ, неприятелската стрѣлба, насочена изключително сръзцу настѣпающия руски ешалонъ, му причинява значителни и сериозни загуби.

Нѣколко понтона се пробиватъ. Единъ отъ тѣхъ, на които сж били натоварени 2 горски топа съ 19 души войници — артилеристи, подъ управлението на единъ полковникъ, единъ капитанъ и единъ поручикъ, — ударенъ отъ една граната, потъналъ съвършено, като отнесълъ въ вълнитѣ на буйната рѣка всичкитѣ смѣли негови защитници. На другитѣ понтони сж намѣрили своята славна смъртъ още нѣколко души офицери и значително число войници. При приближаването на понтонитѣ къмъ брѣга, турцитѣ ги обсипвали съ градъ отъ куршуми. И споредъ

* Комитетъ Царь-Освободитель, Историческы очерки, стр 21.

** Описание Русско-Турешкой войны, т. II, стр. 148.